

FOTO: MARCELA ZÁHORSKÁ

V Hoře svatě Kateřiny má tradici řezbářství. Typické krušnohorské figurky najdete i za některými okny zdejších domů.

→ o žádný závodní ovál, ale o značenou trasu po horských pláních. Měří bezmála 100 km a v době, kdy nejsou horské vesnice zasypané sněhem, se po ní lze pohodlně projet po horských pláních a přes stará hornická města. Z Hory svatě Kateřiny vede přes Mníšek, Klíny a Fláje do Dlouhé Louky, Oseka, Litvínova, kolem zámku Jezeří, přes Malý Háj a zpět do Hory svatě Kateřiny. Na trase autookruhu jsou vyznačeny jednotlivé zastávky a je vydán průvodce po autookruhu. Vedení města také plánuje zbudování naučné stezky přes Moldavu, Fláje a Český Jiřetín. Popsat má zdejší horskou flóru a faunu, stejně jako geologické zajímavosti Krušných Hor.

Málokterý návštěvník si nechá v Hoře svatě Kateřiny ujit rozhlednu. Stavba pochází z roku 1902 a byla opravena a znovuotevřena při stém výročí položení základního kamene. Funguje celoročně. Kdyby na rozhledně nebyla služba, najdete zde telefonní číslo průvodce, který vás na zhruba 20 m vysokou věž, z níž je výhled do saských údolí, vpustí.

V okolí Hory svatě Kateřiny, Klínů a Českého Jiřetína je teď v zimě dost běžeckých tras. V ostatních ročních obdobích sem míří spíše mimořádně zdatní cykloturisté, trasa z Litvínova sice vede krásný údolím a bukovými lesy, ovšem dá zabrat. ●

MARCELA ZÁHORSKÁ

Krušnohorská lyžařská magistrála

Ten, kdo vybral jako tip pro tento lednový víkend Horu svatě Kateřiny, rozhodl za mne i za vás, co turistického se zde dá v případě volného dne dělat. Pravda, na běžkách se odtud dá vyběhnout na různé strany, ale jen na jednu vede Krušnohorská lyžařská magistrála. Mluvíme o úseku z Hory svatě Kateřiny do Nového Města. Používá převážně letních značených tras, jen v závěrečné části od Pastvin do Nového Města je značena mimo ně. Možnosti občerstvení jsou v Mníšku (mimo trasu) a v Českém Jiřetíně, kde lze také putování ukončit (23,5 km). Jde o velmi pohodlnou lyžařskou cestu převážně podél česko-německé hranice, časový odhad je závislý na sněhové pokrývce a upravené stopě.

Státní hranici tu tvoří potok Svidnice, který z Hory svatě Kateřiny zpovzdálí po žluté značce nebo při silnici sledujeme na okraj Nové Vsi v Horách (3). Nad vsí je strážní vrch, z kterého byla kdysi strážena dopravní cesta z Horního Jiřetína přes hřebeny Krušných hor do Saska. Na Strážném vrchu byla postavena a v roce 1993 uvedena do provozu větrná elektrárna o výkonu 320 kW. Na rozcestí se vydáváme po červené vlevo stále souběžně s hraniční Svidnicí. Pohodlně, v místech dvou překonávaných potůčků houpavě a v závěru s mírným stoupáním, dosáhneme Mníšek (8), kde byla již v 15. století celnice. Magistrála zde sleduje vedení vysokého napětí k silnici na rozcestí u Kostelní cesty (10,5). Zde ostře odbočíme znovu doleva, zvolna sjíždíme zpět k hranici a pak už zvolna lesem stoupáme proti proudu Svidnice. Tím, že se držíme při hranici, obcházíme její pramen a zvolna

stoupáme na Jelení hlavu (874 m), která je zdejšími lokálními rozvodím. Teď budeme prudčeji klesat k Pstružnému potoku (18,5) a při něm po proudu, v závěru po břehu přehrady, dojdeme do Českého Jiřetína (23,5).

Obec z konce 16. století dostala jméno od prvního majitele Jiřího z Lobkovic. Výjimečně nebyla spojena s těžbou nerostného bohatství, ale s dřevorubectvím. Dříví se odtud plavilo po Flájském plavebním kanále, jehož zbytky na našem území asi teď v zimě nebudeme hledat, do Saska, kde se spalovalo na dřevěné uhlí. Kanál sloužil 243 let a poslední plavba se uskutečnila v roce 1872. O deset let později bylo jeho vody využito k pohánění strojů v továrně na lepenku, která vznikla v Českém Jiřetíně. Nyní po jarním tání nebo za velkých dešťů je v kanále voda, která

v Českém Jiřetíně odtéká umělým vodopádem do Flájského potoka. V dolní části obce stojí dřevěný kostel sv. Jana Křtitele. Naše cesta i silnice nás kolem něj dovedou na rozcestí pod Jilmovým vrchem (26), kde odbočíme po žluté vlevo a po stále se rozšiřující cestě dojdeme na Pastviny (30). Zde žlutá odbočuje vlevo na Moldavu, ale my se držíme cesty a zimního značení v původním směru, otevřenou krajinou dojdeme k silnici, kterou překročíme a zvolna stoupáme – v závěru již lesem – na vrch Rovina (865 m) (34), z něhož sjedeme do Nového Města (36). Ocítáme se v lyžařském středisku, jehož centrem je hora Bourňák (869 m).

JAN STRÁSKÝ

Autor je místopředseda Klubu českých turistů, bývalý ministr a premiér

TRASA: 1. Hora sv. Kateřiny – po žluté: 2. Nová Ves v Horách (3) – po červené: 3. Mníšek (8) – 4. rozcestí u Kostelní cesty (10,5) – 5. Pstružný potok (18,5) – 6. Český Jiřetín (23,5) – 7. rozcestí pod Jilmovým vrchem (26) – po žluté: 8. Pastviny (30) – bez značky: 9. Rovina (34) – 10. Nové Město (36)

Mapy: Krušné hory – Chomutovsko a Mostecko, 1:50 000, edice KČT č. 5, Krušné hory – Teplicko, 1:50 000, edice KČT č. 6

MAPA: © KARTOGRAFIE PRAHA